

ทิศทางการวิจัยเพื่อการพัฒนาสถานีนอนามัย

Direction of Research to Support Health Center

Development Project

1. ดัดทำการศึกษาเพื่อนำเสนอ (1) ผลการวิเคราะห์สภาพปัญหาในภาพรวม และจุดเด่นของสถานีนอนามัย (2) แนวคิดสำคัญที่ควรคำนึงถึงในการพัฒนาสถานีนอนามัย (3) ผลการรวบรวมและวิเคราะห์งานวิจัย และงานวิชาการเกี่ยวกับสถานีนอนามัย (4) คำถามและประเด็นสำคัญที่ควรวิจัย เกี่ยวกับสถานีนอนามัย และ (5) บทความทางวิชาการบางเรื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนและเสริมโครงการทศวรรษแห่งการพัฒนาสถานีนอนามัย ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลคดียาได้ทิศทางที่เหมาะสม สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

สภาพปัญหา

1. แนวคิดการจัดบริการของภาครัฐในส่วนภูมิภาคที่กำหนดให้สถานีนอนามัย จัดบริการระดับต้น มีระบบเชื่อมโยงกับโรงพยาบาลระดับเหนือกว่า เป็นแนวคิดที่ดี แต่ในทางปฏิบัติมีปัญหา
2. สภาพเศรษฐกิจและสังคมเปลี่ยนแปลงเร็วมาก ประชาชนมีทางเลือกใช้บริการได้มากขึ้น ในขณะที่สถานีนอนามัยยังพัฒนาไม่ถึงระดับที่จะสร้างความพึงพอใจและเป็นที่ศรัทธาของประชาชนได้ดีพอ
3. การมองสถานีนอนามัยเหมือนกันไปหมดทั้งประเทศ ทำให้สถานีนอนามัยในบางพื้นที่พัฒนาไปอย่างไม่สอดคล้องกับสภาพชุมชนที่เปลี่ยนแปลงไป

■ นายแพทย์อำพล จินดาวัฒน์ และคณะ
กรมควบคุมโรคติดต่อ
Dr. Amphon Jindawatthana, et al.
Department of Communicable
Disease Control

งานศึกษานี้เป็น Documentary review ร่วมกับ Focus group discussion เมื่อปี พ.ศ. 2536 เพื่อกำหนดประเด็น และคำถามที่ควรทำวิจัยเกี่ยวกับสถานีนอนามัย ที่นำเสนอนี้เป็นบทสรุปย่อสาระสำคัญ เอกสารฉบับสมบูรณ์จัดพิมพ์เผยแพร่โดย กองสาธารณสุขภูมิภาค สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

4. ระบบรวมศูนย์อำนาจทำให้สถานีนอมนามัยต้องรับฟังนโยบาย คำสั่ง และแผนงานจากหน่วยเหนือ จนต้องประสบปัญหาทำงานล้นมือ ทั้งที่สอดคล้องและไม่สอดคล้องกับปัญหาของชุมชนนั้น ๆ
5. สถานีนอมนามัยเป็นเพียงส่วนยื่นของรัฐเข้าไปตั้งอยู่ในชุมชน ชุมชนไม่มีความเป็นเจ้าของ จึงขาดความร่วมมือของประชาชนอย่างแท้จริง และสถานีนอมนามัยก็จัดบริการไม่สอดคล้องกับความต้องการ (demand) ของชุมชนนั้น ๆ เท่าที่ควร
6. นโยบายและโครงการเฉพาะบางอย่าง เช่น โครงการบัตรสุขภาพ โครงการประกันสังคม กำหนดเงื่อนไขที่ขัดแย้งกับแนวความคิดการจัดบริการที่ต่ออยู่แล้ว เป็นการตอกย้ำและเสริมให้ประชาชนมองข้ามความสำคัญของสถานีนอมนามัยมากยิ่งขึ้น
7. โดยภาพรวมสถานีนอมนามัยจัดบริการได้ดีขึ้น มีผลงานมากขึ้น บริการได้ครอบคลุมสูงขึ้น แต่ก็ยังมีประชาชนข้ามชั้นตอนไปรับบริการระดับต้นที่โรงพยาบาลอีกเป็นจำนวนมาก
8. ยังมีความขัดแย้งกันทั้งในระดับแนวคิดและการปฏิบัติ ระหว่างสถานีนอมนามัยกับโรงพยาบาล ทำให้ระบบส่งต่อ ความเชื่อมโยง และการสนับสนุนสถานีนอมนามัยมีปัญหา ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาสถานีนอมนามัยอยู่มาก
9. เจ้าหน้าที่สถานีนอมนามัยยังไม่เพียงพอทั้งจำนวนขีดความสามารถ และเจตคติที่จะให้บริการที่ดีตามที่คาดหวังได้ นอกจากนี้เจ้าหน้าที่มีขวัญกำลังใจต่ำ และได้รับการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้องค่อนข้างน้อย

จุดเด่นของสถานีนอมนามัย

1. อยู่ใกล้ชิดชุมชน มีทีมขนาดเล็กทำงานอยู่ในชุมชน มีช่องว่างระหว่างเจ้าหน้าที่กับประชาชนน้อยกว่าโรงพยาบาล เป็นเงื่อนไขที่เอื้ออำนวย

ต่อการจัดบริการแบบผสมผสาน บริการแบบองค์รวม และมีความต่อเนื่องเป็นอย่างดีได้

2. สามารถจัดบริการระดับต้นที่ได้มาตรฐานราคาถูก และประชาชนเข้าถึงได้ง่าย ถ้าได้รับการพัฒนาและแก้ไขปัญหาต่างๆอย่างเหมาะสม
3. สถานีนอมนามัยทั้งประเทศมีจำนวนมาก ครอบคลุมพื้นที่กว้างขวางมีเจ้าหน้าที่รวมกันเกือบ 30,000 คน นับเป็นสถาบันทางการแพทย์และสาธารณสุขที่ใหญ่ และมีศักยภาพสูง ที่จะทำประโยชน์ต่อการพัฒนาสาธารณสุขได้อย่างมาก

แนวความคิดสำคัญที่เกี่ยวข้อง

1. ควรสนับสนุนการใช้การวิจัยระบบสาธารณสุข (Health Systems Research) เป็นกลวิธีที่สำคัญในการพัฒนาสถานีนอมนามัย
2. การพัฒนาสถานีนอมนามัย ต้องคำนึงถึงการพัฒนางานไปพร้อมกับการพัฒนาคน (HSMD. concept) ให้สอดคล้องกับปัญหาสาธารณสุขของท้องถิ่น และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ และสังคมด้วย
3. ควรใช้แนวคิด “การพัฒนาระบบบริการสาธารณสุขระดับอำเภอ” (District Health System Development) เป็นหลักสำคัญในการพัฒนา โดยไม่มองสถานีนอมนามัยว่าเป็นหน่วยงานแยกโดดๆ แต่ควรมองว่าเป็นหน่วยงานหนึ่งของระบบบริการสาธารณสุข ระดับอำเภอ ถ้าต้องการพัฒนาสถานีนอมนามัยให้ได้ผล ต้องพัฒนาทั้งระบบไปพร้อมๆกัน
4. การจัดบริการของสถานีนอมนามัยต้องเน้นการจัดบริการระดับต้น แบบผสมผสาน บริการแบบองค์รวม และมีความต่อเนื่อง โดยต้องมีบริการพร้อม (available) คุณภาพดี (effective) ประชาชนเข้าถึงได้ (accessible) ประชาชนยอมรับ (acceptable) และประหยัด (efficient) และต้องเป็นการประสาน

ระหว่างความต้องการของประชาชน (demand) กับความจำเป็นตามหลักวิชาการ (need) อย่างเหมาะสม

งานวิจัยและงานวิชาการเกี่ยวกับสถานีนอนามัย (พ.ศ. 2530 - 2536)

งานวิจัยและงานวิชาการที่เกี่ยวกับสถานีนอนามัยที่รวบรวมได้ มีไม่มากนัก สามารถจำแนกได้เป็น 3 กลุ่ม คือ

1. งานวิจัยและงานวิชาการระดับมหภาค พอมีอยู่บ้างแต่ไม่มาก งานเหล่านี้ส่วนหนึ่งมีผลต่อการกำหนดนโยบาย กลวิธีและแนวทางในการพัฒนาสถานีนอนามัยในภาพรวมได้ในระดับหนึ่ง
2. งานวิจัยและงานวิชาการระดับจุลภาค (จังหวัดลงไป) มีอยู่บ้างพอสมควร ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยที่ทำให้เกิดการพัฒนาไปพร้อมๆ กัน (R & D) ในช่วงหลังนี้ จังหวัดต่างๆ เริ่มสนใจทำวิจัยในลักษณะนี้มากขึ้น ซึ่งเป็นเรื่องดี แต่ยังมีไม่มากพอ
3. งานวิจัยและงานวิชาการเฉพาะเรื่อง มีมากพอสมควร มักทำโดยนักศึกษาหลักสูตรต่างๆ และเจ้าหน้าที่ในระบบบริการสาธารณสุข หลายเรื่องมีความซ้ำซ้อน หรือมีลักษณะใกล้เคียงกัน วิจัยเหล่านี้นำไปใช้ประโยชน์ได้น้อย เพราะเป็นวิจัยที่ต้องนำผลไปกำหนดวิธีพัฒนางานเฉพาะเรื่องนั้น ๆ อีกชั้นหนึ่ง

ควรสนับสนุนงานวิจัยในลักษณะกลุ่มที่ 2 ให้มากขึ้น เพราะได้ทั้งความรู้ใหม่ ได้ทั้งการพัฒนางาน และพัฒนาคนในระบบไปพร้อมๆ กัน นอกจากนี้ควรสนับสนุนการวิจัยในลักษณะมหภาค สำหรับประเด็นสำคัญๆ เพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบายและกลวิธีสำคัญๆ ในระดับชาติด้วย

คำถามและประเด็นที่ควรวิจัยเกี่ยวกับสถานีนอนามัย

การกำหนดคำถามและประเด็น ทำโดย

- (1) ชีดแนวคิดสำคัญข้างต้นเป็นกรอบ
- (2) คำนึงถึงปัญหาและจุดเด่นเป็นฐาน

(3) มองการวิจัยระบบสาธารณสุขเป็นแนวทางหลัก โดยแบ่งการวิจัยเป็น 3 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ การวิจัยแบบดั้งเดิม (Traditional research) การวิจัยปฏิบัติการ (Operation research) การวิจัยร่วมปฏิบัติการ (Participatory action research) และ

(4) แบ่งขอบข่ายการวิจัยเป็นระดับมหภาคและจุลภาค

ได้นำเสนอคำถามและประเด็นสำคัญที่ควรวิจัยเกี่ยวกับสถานีนอนามัยไว้ 4 กลุ่ม รวม 37 ประเด็น คือ

กลุ่มที่ 1 ทิศทาง ความเชื่อมโยงและบทบาทของสถานีนอนามัย

มีคำถามและประเด็นที่ควรวิจัย ได้แก่ การทบทวนบทบาทหน้าที่ของสถานีนอนามัยในภาพรวม การวิเคราะห์ปัญหาสาธารณสุข พฤติกรรมการใช้บริการของประชาชน และรูปแบบการจัดบริการของรัฐ และเอกชนในปัจจุบัน เพื่อพัฒนาการจัดบริการระดับต้นให้เหมาะสม โดยเน้นเขตพื้นที่เฉพาะ การวิจัยหารูปแบบการจัดบริการสาธารณสุข ระดับอำเภอที่ใกล้เคียงกับอุดมคติ การวิจัยเพื่อการพัฒนา

- ระบบส่งต่อ และการวิจัยหารูปแบบการมีส่วนร่วมที่แท้จริงของประชาชน เป็นต้น

กลุ่มที่ 2 การพัฒนากำลังคน องค์ความรู้ และวิธีการ

มีคำถามและประเด็นที่ควรวิจัย ได้แก่ วิจัยเกี่ยวกับจำนวนและประเภทบุคลากรที่เหมาะสมสำหรับสถานอนามัย วิจัยหารูปแบบการพัฒนาบุคลากรของสถานอนามัยอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง วิจัยเพื่อพัฒนาความรู้ และทักษะด้านสังคมศาสตร์ให้กับบุคลากรสถานอนามัย วิจัยเพื่อพัฒนาระบบการนิเทศงานของทีมสาธารณสุขอำเภอ วิจัยเกี่ยวกับขวัญกำลังใจของบุคลากร และวิจัยด้านสังคมศาสตร์เพื่อศึกษาถึง "คุณค่าของหมออนามัย" เป็นต้น

กลุ่มที่ 3 โครงสร้าง ระบบทรัพยากร เทคโนโลยี การบริหาร กฎระเบียบ ข้อมูลข่าวสาร และการเงินการคลัง

มีคำถามและประเด็นที่ควรวิจัย ได้แก่ วิจัยเพื่อพัฒนาระบบบริหารของระดับอำเภอ วิจัยเพื่อ

พัฒนาระบบการทำงานของสถานอนามัย วิจัยเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมสำหรับสถานอนามัย วิจัยเพื่อพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารเพื่อการใช้งานในระดับพื้นที่ และวิจัยด้านการเงินการคลังเกี่ยวกับสถานอนามัย เป็นต้น

กลุ่มที่ 4 การประเมินผลและอื่น ๆ

มีคำถามและประเด็นที่ควรวิจัย ได้แก่ วิจัยเพื่อประเมินผลการพัฒนาสถานอนามัยเป็นระยะ ๆ วิจัยเกี่ยวกับการรับรู้ และทัศนคติทางการเมืองของนักการเมืองต่อการจัดบริการสาธารณสุขระดับอำเภอและตำบล เป็นต้น

การทำวิจัยหรือศึกษาเรื่องเหล่านี้ อาจทำเป็นเรื่องใหญ่ หรือแยกเป็นประเด็นย่อยๆ ก็สุดแล้วแต่ความสนใจ ศักยภาพ ทรัพยากรและความเหมาะสมตามดุลยพินิจของผู้เกี่ยวข้องเอง และเพื่อให้เกิดการศึกษาวิจัยเพื่อสนับสนุนการพัฒนาสถานอนามัยอย่างเป็นจริงและต่อเนื่อง ควรสนับสนุนให้เกิดกิจกรรมต่างๆตามวงจรต่อไปนี้

